

هرمان ملویل

جزایر انکانتاداس

ملا حسین اعرابی

www.ketab.ir

سرشناسه	:	ملویل، هرمن، ۱۸۱۹ - ۱۸۹۱ م.
عنوان و نام پدیدآور	:	Melville, Herman جزیره انکانتاداس / هرمان ملویل؛ غلامحسین اعرابی.
مشخصات نشر	:	تهران: اکباتان، ۱۳۹۷
مشخصات ظاهری	:	۹۵ ص.
شابک	:	۹۷۸-۶۰۰-۶۶۰۸-۷۴-۷
وضعیت فهرست‌نویسی	:	فیا
یادداشت	:	کتاب حاضر ترجمه یک رمان از کتاب "Billy Budd" است.
موضوع	:	داستان‌های آمریکایی -- قرن ۱۹ م.
شناسه افزوده	:	اعرابی، غلامحسین، ۱۳۳۹ - مترجم.
ردیف، کنگره	:	PS / ۲۶۹۴ ج ۴ ۱۳۹۷
رده‌بندی دی‌جی	:	۸۱۳/۴
شماره کتابخانه ملی	:	۵۱۰۷۰۹۸

انتشارات اکباتان

ناشر: اکباتان

عنوان: جزایر انکانتاداس

نویسنده: هرمان ملویل

مترجم: غلامحسین اعرابی

تعداد: ۵۰۰ نسخه

چاپ اول ناشر: ۱۳۹۸

لیتوگرافی: ترنج

چاپ: حیدری

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۶۶۰۸-۷۴-۷

تهران، خیابان اردیبهشت، کوچه وحید، پلاک ۱، واحد ۴، تلفن:

۶۶۴۱۳۷۲۶-۶۶۹۶۰۶۰۳

www.samirpublication.com

۲۰۰۰۰ تومان

مقدمہ مترجم

داستان‌سرایی قرن نوزدهم، در هر دو سوی اقیانوس اطلس، تحت تأثیر سایل زیادی قرار گرفت و تحولات فراوانی را پشت سر گذاشت. در این زمان، سرمایه‌آمدن وسایل رفت و آمد بین‌قاره‌ای، نویسندگان توانستند دنیاها را جدیدتری را کشف کرده و مطالب و موضوعات نوینی برای داستان‌ها را در دست و پا کنند. روی هم رفته، این قرن را باید قرن اکتشاف نامید - پهنای زمینه علمی و چه جغرافیایی - و ملویل نیز از این مقوله سهمی داشت.

این قرن را در درجه اول «قرن انفجار صنعتی» دانست. هر روز، مرز و حد جدیدی تشکیل می‌شد و این مواد و مرزها، در پی کشفیات جدید و مجهولات حل شده نوین، گسترش می‌یافت. صنعت نیز به همراه این کشفیات، شکل جدیدی به خود گرفت. به طور نمونه، یکی از این صنایع جدید، که به طور گسترده‌ای در زندگی اروپاییان و آمریکایی‌ها اثر گذاشت، صنعت پارچه‌بافی و نساجی بود که متنوع نوشته‌های نویسندگان بزرگ این دوران، نظیر دیکنز، الیوت، کدرایل، هائورن و بسیاری دیگر از اندیشمندان قرن نوزدهم بوده است. همچنین، تولید گسترده فولاد و آهن، مشاغل جدیدی به وجود آورد و به همراه محصولات آنها، امپراطوری‌های جدید، ساختمان‌ها و پل‌های بزرگتر، کارخانه‌های عظیم‌تر و سودآورتر، اقیانوس‌پیماهای آهنین‌پیکری که کشتی‌های چوبی قرون گذشته را به مثابه قایق‌های کوچکی به کنار زدند، و خطوط آهنینی که سرزمین‌های دور و نزدیک را به یکدیگر وصل کردند

— خلاصه، تمام این دستاوردهای صنعت جدید، توانست چهرهٔ کشورها را به گونه‌ای تغییر دهد که دیگر حتی قابل شناسایی هم نبودند — و آن هم با چنان سرعتی که امروزه برای ما باور کردنی نیست. این سرعت دگرگونی، برای خیلی اندیشمندان قرن نوزدهم زنگ خطری محسوب می‌شد و برای برخی دیگر، نویدبخش آینده‌ای سعادتمبار — که باعث شد این قرن را «قرن تحولات صنعتی» نام‌گذاری کردند.

این تحولات به طرز محسوسی در زندگی مردم عادی اثر گذاشت. «بانی باب» داستانی است که دربارهٔ یک دورهٔ خاص از زندگی مردم کرهٔ زمین نوشته شده است. دوره‌ای که فکر انسان‌ها در حال تغییر بود و تکامل سطح عقاید نوین، باعث بی‌اعتقادی شدید مردم نسبت به این اعتقادات نوین گردیده بود. نوماس کارلایل نویسندهٔ بزرگ قرن نوزدهم انگلیس، در کتاب «نژادهای زمان» تصویر جالبی از این قرن در جلوی چشم ما می‌گسrand و در این کتاب، معاصران خود را به خاطر اینکه اجازه داده بودند ماشین بر فکر و جسم آنان مستولی شود مورد انتقاد شدید قرار داد. ترس او به بررسی که در ذهن میلیون‌ها انسان دیگر در سراسر جهان حاکم بود - از این بود که زمانی فرا برسد که اعتقادات جدید کاملاً جای اعتقادات و رسوم جاافتاده و مورد قبول قدیمی را بگیرد. آنها واهمه داشتند از اینکه روزی فرا رسد که انسان فقط به ماشین اتکا داشته باشد و فقط به ماشین اعتماد کند. حتی ماشین را به جای خود به تفکر وادارد، و خودش فقط کارگر کارخانه و نوکر ماشین باشد - اصلاً نگران وضع و حال بغل‌دستی خود و همسایه خویش نشده و فکر و ذکرش مشغول ماشینی باشد که در جلوی چشم او در حال حرکت است. چارلز دیکنز، در سیمهٔ این قرن، این ماشین‌ها را به فیل‌هایی مالیخولیایی تشبیه کرد که «قادر به تولید فلان قدر کار و فلان مقدار درآمد» بودند و کارگرانی را که روی آنها کار می‌کردند «دست‌ها» می‌نامد و حتی پا از این هم فراتر گذاشته و نام «دست‌ها و شکم‌ها» را بیشتر برازندهٔ آنها می‌داند. امروزه نیز نظایر همین اندیشه را در نوشته‌های جرج اورول و دیگر آثار تخیلی، از قبیل «ادیس ۲۰۰۰»، «روبات‌ها» و غیره،

می بینیم که انسان را از محو شدن در ماشین و کامپیوتر بر حذر می دارد. در آن دوران، این ترس در ذهن کارلایل و نویسندگان دوران جوانی ملویل تازه بود و آنها هنوز می توانستند بقایای قدیم را از میان چشم انداز دنیای جدیدی که در حال رشد بود، ببینند.

به هر حال، به دلایل فوق، این قرن را می توان قرن شهرهای بزرگ نظیر لندن، پاریس، نیویورک، سانفرانسیسکو، بیرمنگهام و لیورپول نامید. شهرهای بزرگ، جایی بود که در آنها ثروت اندوخته می شد و جایی که قلب شهر در درون چهار دیوار کارخانجات می تپید و جایی که کالاهای هوانگون انبار می شد و سپس به کشتی ها بار زده و به جاهای دیگر برده می شد. آمریکای شمالی، پنبه خود را به لیورپول می فرستاد و لیورپول، پارچه های رنگارنگ خود را به اقصی نقاط دنیا صادر می کرد و به این ترتیب کشتی های تجاری، چهره تجارت دنیا را دگرگون کرده بودند.

در چنین اوضاع و شرایطی، چگونه می توان انتظار داشت که رمان نویسی از این منظره به دور مانده و رمان نویس چگونه می توانست این حقائق را نادیده انگازد؟ نویسندگان، در عین اینکه سعی داشتند زندگی معمولی مردم عصر خود، به رشته تحریر در آورند، ناچار بودند با مشکلات روزافزون و پیچیدگی های چشمگیر و فزاینده زندگی جدید شهری دست و پنجه نرم کنند. به این ترتیب می بینیم که رمان نویسی نیز به همان سرعت صنعت، تحول یافت و خود را با محیط و شرایط جدید وفق داد.

نویسندگان انگلیسی، به خصوص چارلز دیکنز^۱ (۱۸۱۲-۱۸۷۰) و جورج الیوت^۲ (۱۸۱۹-۱۸۸۰) با این تغییرات به مبارزه برخاستند و آثار آنان درگیری انسان را با زندگی جدید و ناراحتی هایی را که برای آنس آورده بود، نشان می دهند. نویسندگان دیگر از قبیل خانم گاسکل^۳ (۱۸۱۰-۱۸۶۵)

1- Charles Dickens

2- George Elliot

3- Mrs Gaskell

و توماس هاردی^۱ (۱۸۴۰-۱۹۲۸) نیز به آن اشاراتی داشتند و برخی هیجانات عصر خود را نمایان کرده‌اند. ماتیو آرنولدز^۲ (۱۸۲۲-۸۸) و جان راسکین^۳ (۱۸۱۹-۱۹۰۰) بر علیه آن هشدار دادند و مهم‌تر از همه توماس کارلایل^۴ (۱۷۹۰-۱۸۸۱) بود که با صراحت و شدت بیشتری به جنگ این قرن می‌رود.

ه. طور کلی، رمان‌های قرن نوزدهم انگلیس، بازتابی از عصبان‌روشنفکران در تقابل و تضاد با ماشین است. ولی زندگی این عصر، اثر خود را روی نویسندگی نیز باقی گذاشت و آنها برای فروش کتاب‌های خود به‌طور به خلق آثاری بودند که مورد قبول عامه مردم بوده و به اصلاح بازار بسند باشند، و در نتیجه، نوشته‌های آنان تصویر کامل و گویایی از قرن این نیست. آنها فقط گوشه‌هایی از زندگی دوروبر خود را گرفته و با شرح و بسط آن، به اصطلاح، مشتی از خروار را نمودار می‌کردند. خوانهران، نوشته‌شتر به نوشتن رمان‌های محلی می‌پرداختند و کتاب‌های دیکنز تا ایری سیالی و طنزآلود و بدون شکل و حد و مرز بود که فقط در رابطه با مسائل آن‌ها هم آمیخته‌ای از طنز و واقعیت را ارایه می‌دهد. تاکری (Thackeray) در سردرگم کردن خوانندگان لذت می‌برد و جورج الیوت رمان را وسیله‌ای برای تجربه و آزمایش نظرات و فلسفه خود قرار داده بود و روی این راه باید بگوییم این قرن بیش از هر چیز، قرن تجربه بود - تجربه در رمان و در تمام زمینه‌های دیگر.

ملویل، هزاران کیلومتر از این غوغاها به دور بود ولی او نیز به نوبه خود شاهد تحولات سریع آن زمان بوده است. وی در نیویورک، رقلب شهری که نقطه شروع تجارت و صنعت قرن نوزدهم محسوب می‌شد

1- Thomas Hardy

2- Matthew Arnolds

3- John Ruskin

4- Thomas Carlyle